

นายภาสกร มีวาสนา

วันเข้างาน 21 มิถุนายน 2522

21 มิ.ย.45 - 24 ส.ค.46 หัวหน้าฝ่ายบริหารการขาย สำนักงานการตลาดและการขาย

25 ส.ค.46 - 6 ก.พ.48 รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนัก สำนักงานการตลาดและการขาย

7 ก.พ.48 - 20 ก.พ.49 หัวหน้าฝ่ายบริหารงานขาย สำนักงานการตลาด

21 ก.พ.49 - 29 ต.ค.52 หัวหน้าฝ่ายจัดการผลผลิต สำนักส่งเสริมและพัฒนาไม้เศรษฐกิจภาคเหนือบน

30 ต.ค.52 - 30 พ.ย.56 ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและพัฒนาไม้เศรษฐกิจภาคเหนือล่าง

1 ธ.ค.56 - 30 ก.ย.59 ผู้อำนวยการสถาบันคชบาลแห่งชาติ ในพระอุปถัมภ์ฯ

1 ต.ค.59 - 30 มิ.ย.60 ผู้อำนวยการสำนักองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคเหนือบน

1 ก.ค.60 - ปัจจุบัน ผู้อำนวยการสำนัก ประจําองค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคเหนือบน

29 สิงหาคม 2560

ผมเริ่มทำงานที่องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้เมื่อปี พ.ศ.2522 ที่สวนป่าแม่มาย จังหวัดลำปาง ส่วนปลูกสร้างสวนป่า ขึ้นอยู่กับฝ่ายทำไม้ภาคเหนือในขณะนั้น โดยลักษณะการทำงานก็จะเป็นการปลูก บำรุงรักษา ได้ใช้ความรู้ทางด้านวนศาสตร์ที่ได้ร่ำเรียนมาอย่างเต็มที่ จากนั้นจึงได้รับการโยกย้ายมาเป็นพนักงานประจำป่า เนื่องจาก อ.อ.ป ในขณะนั้น มีนโยบายลดภาระค่าใช้จ่าย โดยการกระจายคนออกไปเป็นพนักงานประจำป่า ผมจึงได้ไปเป็นพนักงานทำไม้ ที่จังหวัดลำปางและเชียงรายตามนโยบายในขณะนั้น ซึ่งในชีวิตการทำงานของผมที่ผ่านมา นั้น ถือว่ามีการหมุนเวียนไปงานต่างๆ มาโดยตลอด กล่าวโดยสังเขป ได้แก่ ผู้ช่วยหัวหน้างานสวนป่าแม่มาย จังหวัดลำปาง → งานศูนย์ผลิตไม้กล้า สวนป่าสระแก้ว จังหวัดปราจีนบุรี → โครงการหลวงบ้านวัดจันทร์ จังหวัดเชียงใหม่ พนักงานทำไม้แม่สอด พนักงานควบคุมหน่วยจักรกล → สวนป่าแม่พริก-แม่สะเลียม ส่วนทำไม้ลำปางหัวหน้าสวนป่าแม่มาย → หัวหน้าส่วนบริการงานผลิต ผู้จัดการออป.ลำปาง → หัวหน้าฝ่ายบริหารการขาย สำนักงานการตลาดและการขาย → หัวหน้าฝ่ายจัดการผลผลิต สำนักส่งเสริมและพัฒนาไม้เศรษฐกิจภาคเหนือบน → ผู้อำนวยการสำนักสำนักส่งเสริมและพัฒนาไม้เศรษฐกิจภาคเหนือล่าง → ผู้อำนวยการสำนัก สถาบันคชบาลแห่งชาติ ในพระอุปถัมภ์ฯ → ผู้อำนวยการสำนัก องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคเหนือบน และรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสำนัก องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคเหนือล่าง นับว่าเป็นประสบการณ์ในการทำงานที่หลากหลายและทำให้ผมสามารถนำทักษะที่ได้มาบูรณาการและปรับใช้ในการทำงานได้มาจนถึงทุกวันนี้

ความภาคภูมิใจอย่างหนึ่งของผมในการได้มาทำงานที่ อ.อ.ป. คือการได้ทำงานโดยใช้ความรู้ และทักษะที่ร่ำเรียนมาอย่างเต็มที่ โดยสิ่งที่เราทำที่เราอยู่นั้นนับเป็น “การสร้าง” การสร้างในที่นี้ หมายถึง สร้างสิ่งที่ไม่เคยมีขึ้นมาใหม่ สร้างจากพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมให้เป็นผืนป่าที่อุดมสมบูรณ์ เราสร้างอย่างเป็นระบบครบวงจรแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ กระบวนการทำงานของเราเป็นประโยชน์ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ซึ่งหากจะมองทางด้านเศรษฐกิจนั้น การทำงานของเราช่วยให้มีการจ้างงานเกิดขึ้น ทำให้

ประชาชนในพื้นที่รอบสวนป่าเกิดรายได้ เมื่อประชาชนเกิดรายได้จึงไม่ต้องจากบ้านไปทำงานนอกถิ่นฐาน ครอบครัวอบอุ่น ทำให้สังคมในท้องถิ่นดีขึ้น

นอกจากนี้ การทำงานของเราไม่ได้ช่วยแค่ส่งเสริมเศรษฐกิจของชุมชนรอบสวนป่าเท่านั้น เพราะหากมีการนำไม้มาใช้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการก็เกิดวงจรเศรษฐกิจทางด้านอุตสาหกรรมไม้ขึ้น มีการใช้ไม้อย่างเป็นระบบเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ถ้าหากเราไม่ปลูกไม้ให้ใช้ แต่คนไทยยังใช้ไม้อยู่ ก็ต้องไปใช้ไม้จากป่าธรรมชาติ ป่าก็ต้องหมดไปเรื่อยๆ เกิดการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า สิ่งที่เราทำจึงเป็นการช่วยรักษาป่าธรรมชาติเอาไว้ ทำให้คนไทยมีไม้ใช้อย่างยั่งยืน โดยไม่ต้องตัดไม้ทำลายป่า เราปลูกและนำไม้มาใช้ประโยชน์ตามหลักวิชาการ เกิดการทดแทนและหมุนเวียนของป่าไม้ นับว่าได้ใช้ประโยชน์ไม้อย่างคุ้มค่าครบวงจร ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผมเชื่อว่าเป็นการใช้วิชาชีพวนศาสตร์ที่ได้เล่าเรียนมาให้เกิดประโยชน์อย่างแท้จริง

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าสิ่งที่ อ.อ.ป. ทำจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนคนไทย แต่คนทั่วไปมักไม่ค่อยเข้าใจบทบาทของ อ.อ.ป. อาจเป็นเหตุมาจาก การขาดการสื่อสารที่ดีและขาดการทำให้สังคมภายนอกรับรู้ถึงการทำงานของเรอย่างแท้จริง เพราะเมื่อขาดการประชาสัมพันธ์กับสังคมในเรื่องนี้ แล้วจึงเป็นที่มาของความไม่เข้าใจกัน ส่งผลให้สังคมบางส่วนมองเราในแง่ลบ ภาพลักษณ์ไม่ดี ด้วยเหตุนี้หากมีใครมาถามผมว่า อ.อ.ป. ทำงานอะไร ผมก็จะพยายามใช้คำศัพท์ที่ง่ายในการอธิบาย พยายามไม่ใช้ศัพท์เทคนิคหรือศัพท์เฉพาะทางที่ดูไกลตัวผู้ฟัง เพื่อส่งผลให้ผู้ฟังเกิดความเข้าใจในภารกิจของ อ.อ.ป. ได้ง่าย ยกตัวอย่างเช่น “หน้าที่ของ อ.อ.ป. คือ เป็นคนปลูกไม้ป่า ประเภทที่นำเนื้อไม้มาใช้ประโยชน์ เช่น ทำบ้านเฟอร์นิเจอร์ ทำกระดาษ เพื่อให้คนไทยได้มีไม้ใช้ โดยไม่ต้องไปตัดไม้จากป่าธรรมชาติอีกต่อไป เพราะทุกวันนี้คนไทยยังต้องใช้ไม้อยู่ หากไม่มีการปลูกไว้ใช้อย่างพอเพียง ก็จะต้องไปตัดไม้จากป่าธรรมชาติ เกิดการลักลอบตัดไม้ในป่า ดังนั้น การที่ อ.อ.ป. ปลูกไว้ใช้ จึงเป็นการสงวนไม้ในป่าธรรมชาติ ซึ่งเป็นการอนุรักษ์ป่านั่นเอง

ทุกวันนี้ สำหรับคนที่ทำงานในพื้นที่นั้น ล้วนมีหลากหลายภารกิจที่ต้องรับผิดชอบ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านการปลูกสร้าง บำรุงดูแลรักษา การทำไม้ การขาย การประสานงานกับชุมชน การวางแผนการจัดการสวนป่าอย่างยั่งยืน ฯลฯ ทำให้บางครั้งอาจมีปัญหาติดขัดเรื่องเอกสาร หรือรายงานต่างๆ ที่ต้องส่งเข้าสำนักงานกลางได้ไม่เต็มที่ หรือทันต่อเวลาเท่าที่ควร ผมคิดว่าสิ่งที่น่าจะช่วยให้งานขับเคลื่อนไปได้เร็วขึ้นได้นั้น คงต้องอาศัยฝ่ายสนับสนุนช่วยอำนวยความสะดวกหรือบริการข้อมูลให้อย่างเต็มที่ อยากให้ทำงานเชิงรุกที่เอื้อต่อคนในสวนป่า เช่นการออกแบบระบบงานเอกสารหรือขั้นตอนของงานเอกสารเบ็ดเสร็จง่ายต่อการนำไปใช้ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานที่อยู่ในพื้นที่เกิดความสะดวกในทางปฏิบัติ สามารถนำเวลาไปปลูกดูแลสวนป่าไปทำไม้ขายไม้ ไปทำประโยชน์ในงานหลักเพื่อสร้างรายได้มาหล่อเลี้ยง ออ.ป. ได้อย่างเต็มที่

สำหรับสิ่งที่เหมือนข้อดีที่อยากให้พวกเราชาว อ.อ.ป. ทุกสาขาวิชาชีพ ช่วยกันรักษาไว้ก็คือความรู้สึกเป็นเพื่อนเป็นพี่เป็นน้องของพวกเรา เพราะในการทำงานทุกอย่างนั้นล้วนมีปัญหาเข้ามาเป็นเรื่องราวธรรมดา แต่หากพวกเราอยู่กันอย่างถ้อยทีถ้อยอาศัยกัน ให้เกียรติและพยายามเข้าอกเข้าใจ เอาใจเขามาใส่ใจเรา มองเห็นในความสามารถและคุณค่าของแต่ละคน เคารพซึ่งกันและกัน เมื่อเกิดความขัดแย้งอะไรขึ้นเราจะสามารถผ่านไปได้ ไม่ว่ามีเรื่องร้ายแรงแค่ไหนปัญหานั้นก็จะบรรเทาเบาบางลงได้อย่างแน่นอน

สิ่งที่อยากฝากไว้ให้พวกเราชาว อ.อ.ป. และคนรุ่นใหม่ที่จะเข้ามาได้ตระหนักไว้เสมอ คือให้ภูมิใจว่างานที่เราทำนั้น เป็นงานที่มีประโยชน์ต่อประเทศ พวกเราต้องพยายามสื่อให้คนในสังคมเข้าใจให้ถูกต้องโดยการทำให้เป็นเรื่องง่าย อย่าใช้คำพูดหรือทำอะไรที่ซับซ้อนทำให้คนอื่นเข้าใจไม่เข้าใจและพลอยไม่อยากจะเปิดใจรับฟังเรา ซึ่งผมคิดว่าถ้าเราพยายามสื่อสารออกไปอย่างนี้แล้วสังคมน่าจะเปิดใจและเข้าใจเรา อยากฝากว่าทุกคนต้องเป็นกระบอกเสียงให้กับ อ.อ.ป. ในเรื่องดังกล่าว รวมถึงน้องใหม่ที่เข้ามาทำงานต้องมีความเข้าใจในภารกิจหลักและการทำงานของเรอย่างถ่องแท้ รู้ซึ่งถึงการทำงานของเร เรื่องนี้เป็นหน้าที่ของทุกคนใน อ.อ.ป. ที่ต้องช่วยกัน

อีกประการหนึ่งที่ผมอยากฝากไว้ก็คือ การรักษาความสัมพันธ์กับชุมชนรอบสวนป่าไว้ให้แน่นแฟ้นที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะสิ่งนี้เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้สวนป่าเราอยู่ได้ สืบเนื่องจากทุกวันนี้ การจะขออนุญาตต่างๆ เกี่ยวกับการปลูกป่าและการทำไม้ ต้องผ่านความเห็นชอบจากชุมชนด้วยเป็นหลัก หากเรามีความสัมพันธ์อันดีกับชุมชนแล้ว ก็จะทำให้เราทำงานง่ายขึ้น มีความมั่นคงขึ้น นั่นเอง ที่สำคัญนอกจากเราจะต้องสร้างความสัมพันธ์อันดีกับชุมชนรอบสวนป่าแล้วเรายังควรหาโอกาสในการตอบแทนตามสมควรด้วย ยกตัวอย่างเช่น การจัดตั้งกองกองทุน การให้ทุนการศึกษาแก่บุตรหลานของชุมชนรอบสวนป่า ฯลฯ เป็นต้น เพื่อเป็นการปันน้ำใจ และสร้างความรู้สึกที่เป็นมิตรเหมือนเป็นครอบครัวเดียวกัน เพราะชุมชนรอบสวนป่าเหล่านี้จะคอยตอบคำถามสังคมแทนเรา จะคอยปกป้องเราจากข้อกล่าวหาของคนที่ไม่เข้าใจว่าเราตัดไม้ทำลายป่าหากินกับทรัพยากรธรรมชาติ หากเราสร้างความสัมพันธ์อันดีไว้เหล่านี้ไว้แล้ว สิ่งดีๆ เหล่านี้ที่เราสร้างไว้จะคืนกลับมาหาเราในที่สุด

สุดท้ายนี้ การที่ ออ.ป. จะอยู่ไปได้อีกยาวนานเท่าไรนั้น พวกเราชาว อ.อ.ป. ล้วนเป็นคนกำหนดอนาคตได้ด้วยตนเอง ถึงแม้ว่าปัจจัยภายนอกอาจจะมีผลกระทบต่อเรา แต่คงไม่สำคัญเท่าปัจจัยภายในที่มาจากพวกเราทุกคน เพราะสิ่งที่เราทำในวันนี้จะส่งผลต่อ อ.อ.ป. ในอนาคตอย่างเลี่ยงไม่ได้ พวกเราทุกคนจึงต้องหันกลับมาถามตัวเองว่า วันนี้เราได้พยายามอย่างเต็มที่แล้วหรือยัง เราได้ตั้งใจทำงาน หมั่นพัฒนาตนเอง ยอมเสียสละความสุขและประโยชน์ส่วนตน เพื่อประโยชน์ขององค์กรมากพอหรือยัง หากเราทำไว้ดีแล้ว พวกเราก็ไม่ต้องห่วงต่ออุปสรรคหรือปัญหาใดๆ ที่เข้ามา อย่าไปกลัวหรือวิตกใดใด เพราะในอดีตที่ผ่านมา อ.อ.ป. ผ่านวิกฤตต่างๆ มากมายทุกยุคสมัย แต่พวกเราก็สามัคคีและร่วมมือฝ่าฟันปัญหาจนสามารถยืนหยัดมาถึงทุกวันนี้ได้ ถ้าหากวันนี้พวกเราได้ทุ่มเททำงานกันอย่างเต็มที่แล้ว และมีแนวโน้มในการทำงานทางอย่างที่ผมได้กล่าวข้างต้น คือ

1. สร้างความสัมพันธ์อันดีกับชุมชน
2. ปลูกและบำรุงดูแลสวนป่าตามหลักวิชาการอย่างทุ่มเท เพื่อให้มีผลผลิตสูง คุณภาพดี
3. เร่งสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตจากภาคอุตสาหกรรมไม้
4. ทำการตลาดและการขาย ทำอย่างจริงจัง
5. สื่อสารให้สังคมเข้าใจว่าการดำเนินงานในภารกิจของเรา คือ การอนุรักษ์ และสร้างประโยชน์ให้ประเทศ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ อ.อ.ป. มีภาพลักษณ์เป็นบวก

ทั้งหมดนี้จะส่งผลให้เราเกิดรายได้ที่สามารถเลี้ยงตัวเองได้ เกิดความสัมพันธ์อันดีกับ
ชุมชน อ.อ.ป. มีภาพลักษณ์เป็นบวก ซึ่งถ้าสิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นอย่างสอดคล้องประสานรับกันไปเป็นระบบแล้ว ผม
มั่นใจว่า อ.อ.ป. จะคู่กับสังคมไทยต่อไปอย่างยั่งยืนแน่นอน